

Resums

Xavier Villalba

Exclamatives: una guia temàtica amb moltes preguntes i poques respostes

Aquest article ofereix una visió de conjunt de l'estat de la recerca sobre les exclamatives, parant atenció al coneixement actual sobre problemes "clàssics", com ara la factivitat, el grau extrem o la relació entre les exclamatives i les interrogatives, i destacant nous reptes teòrics i empírics, com ara la contribució de les oracions exclamatives a un model dinàmic del discurs o la posició dels sintagmes exclamatius en la perifèria esquerra.

Paraules clau: oracions exclamatives, factivitat, grau, ampliació de dominis.

Elena Castroviejo Miró

Desconstruint les exclamacions

Encara que no està acceptat de manera general que les exclamatives són una modalitat oracional, intuïtivament les exclamacions es consideren un acte de parla comparable a les assercions i a les preguntes. L'objectiu d'aquest article és examinar el concepte d'*exclamació*. Concretament, comparo les propietats pragmàtiques de les exclamatives-*qu* amb la distribució discursiva de les anomenades *exclamacions* i sostinc que no tenen una manera uniforme d'actualitzar el Rerefons Comú (*Common Ground*); a través d'una sèrie de tests, mostro que l'únic que tenen en comú és una entonació emfàtica i una actitud no neutra per part del parlant.

Paraules clau: exclamatives, implicatura convencional, nivells de significat, partícules, interjeccions.

Raquel González Rodríguez

Els sintagmes-*qu* exclamatius com a termes de polaritat positiva

Aquest article estudia els efectes d'illa que provoca la negació en les oracions exclamatives. Per donar compte d'aquest fenomen, em centro en la interacció entre els sintagmes-*qu* exclamatius i la negació, per mostrar que aquesta pot aparèixer en les oracions exclamatives quan el sintagma-

qu no és sota l'abast de la negació; quan l'operador negatiu té abast ampli, l'oració és agramatical. Partint del tractament que fan Szabolcsi i Zwarts (1997) de les illes negatives, argumento que el sintagma-qu pot tenir abast ampli únicament quan el seu domini és un conjunt no ordenat i no quan varia sobre conjunts ordenats. Argumento que la relació d'abast invers, en què el sintagma-qu és sota l'abast de la negació, és impossible perquè els sintagmes-qu són termes de polaritat negativa. Mostro que són sensibles als contextos d'implicació descendent i proposo que això es deu al fet que amplien un domini de quantificació sense reforçar l'afirmació, en consonància amb les anàlisis de la polaritat negativa de Kadmon i Landman (1993) i Chierchia (2004).

Paraules clau: exclamatives, implicatura convencional, nivells de significat, partícules, interjeccions.

Javier Gutiérrez-Rexach

Les exclamatives matriu del castellà a la interfície sintaxi/semàntica

Aquest article analitza diversos aspectes de la sintaxi i la semàntica de les exclamatives matriu. Tot assumint una estructura multiestratral del SC, s'argumenta que hi ha un tret de grau que es comprova en la projecció de Focus i que el tret exclamatiu es comprova en la projecció de Força. Aquella primera mena de comprovació dóna suport a la hipòtesi que els trets relacionats amb el focus es comproven en diferents fases de la computació sintàctica. La notable diversitat d'estructures exclamatives en castellà es correspon amb un conjunt compacte de mecanismes derivacionals i els seus respectius processos interpretatius.

Paraules clau: exclamatives, implicatura convencional, nivells de significat, partícules, interjeccions.

Laila Mayol

“Déu n'hi do” i les implicatures convencionals en les exclamatives

Aquest article presenta una anàlisi semàntica formal de la interjecció ‘Déu n'hi do’ (DND, d'ara endavant) i de com interactua amb frases exclamatives. L'anàlisi de DND és la següent: (1) té un significat lèxic d'afebliment i no d'intensificació, contràriament al que han afirmat altres estudis i (2) canvia el tipus semàntic de la frase exclamativa que precedeix, canviant un conjunt de proposicions en una proposició. Com que les exclamatives amb DND denoten una proposició es poden subordinar sintàcticament en més contextos que les exclamatives nues. Aquest fet ens ajuda a demostrar que part del significat d'una exclamativa s'expressa a través d'una Implicatura Convencional. Finalment, podem entendre la distribució sintàctica i el comportament semàntic de les exclamatives amb DND en contextos subordinats un cop tenim en compte la interacció entre el significat assertat i el significat implicat convencionalment.

Paraules clau: exclamatives, Implicatures Convencionals, nivells de significat, partícules, interjeccions.

Liliane Haegeman; Danièle Van de Valde

L'element pleonàstic *tet* en el dialecte de Lapscheure

L'article analitza les propietats semàntiques, discursives, formals i distribucinals de l'element *tet* d'alguns dialectes del Neerlandès Occidental. Després de descriure el valor contrastiu i avaluatiu d'aquest element, descarten considerar-lo un element de la capa CP i s'inclinen, tenint en compte la relació que manté amb les propietats del subjecte, per considerar-lo un element de l'àmbit de TP, en una categoria específica, FP. Aquesta anàlisi té com a conseqüència teòrica important, la necessitat de repensar la posició del subjecte en els casos de V2.

Paraules clau: Pronoms forts, domini CP, domini TP, subjecte, V2, "Vofeld".
